

5 กพ. 2564

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๖๙๘/๒๕๖๐
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๙ /๒๕๖๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๑ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ผู้ฟ้องคดี

นายคำพอง งามภักดิ์ ที่ ๑

นายยอดชาย งามภักดิ์ ที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๒๔๔/๒๕๕๙
หมายเลขแดงที่ ๑๘๘๓/๒๕๖๐ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีได้คัดเลือกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ซึ่งปฏิบัติงานเป็นลูกจ้าง ในตำแหน่งอาจารย์ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เป็นผู้ได้รับ
ทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วยกองทุน
การศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากร พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อไปศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาเอก
การจัดการภาครัฐ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต มีกำหนด ๓ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๗
ธันวาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ทำสัญญาให้ทุนการศึกษา
เพื่อพัฒนาบุคลากรสถาบันราชภัฏสวนดุสิต สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ให้ไว้...

ให้ไว้ต่อผู้ฟ้องคดี ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ทำสัญญาค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญาให้ทุนการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ไว้ต่อผู้ฟ้องคดี โดยยินยอมร่วมรับผิดชอบในฐานะลูกหนี้ร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามสัญญาค้ำประกันสัญญาให้ทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรสถาบันราชภัฏสวนดุสิต ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเงินทุนการศึกษาตามสัญญาให้ทุนการศึกษาดังกล่าวจากผู้ฟ้องคดี รวมเป็นเงินจำนวน ๖๔๔,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาในสัญญาให้ทุนการศึกษา ผู้ฟ้องคดีจึงได้หักเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผ่อนชำระเงินทุนการศึกษาดังกล่าวเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๘ รวมเป็นเงินที่หักชำระแล้วเป็นจำนวน ๓๖,๐๐๐ บาท คงเหลือหนี้ทุนที่จะต้องชำระอีกเป็นจำนวน ๖๔๘,๐๐๐ บาท และต่อมาเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พ้นจากการเป็นบุคลากรของผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ ๕๔๒๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจหักเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้หนี้เงินทุนการศึกษาได้อีกต่อไป การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการกระทำผิดเงื่อนไขของสัญญาให้ทุนการศึกษา ข้อ ๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบชดใช้เงินทุนการศึกษาที่ได้รับไปแล้วจำนวน ๖๔๘,๐๐๐ บาท พร้อมเบี้ยปรับอีกจำนวนสามเท่าของต้นเงิน ๖๔๘,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินที่จะต้องชดใช้จำนวนทั้งสิ้น ๑,๙๔๔,๐๐๐ บาท คืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามเงื่อนไขของสัญญาให้ทุนการศึกษา และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ค้ำประกัน ชำระหนี้ตามสัญญาให้ทุนการศึกษาดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่ได้รับหนังสือทวงถาม ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่นำเงินมาชำระแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะต้องร่วมกันรับผิดชอบชดใช้หนี้เงินทุนการศึกษาจำนวน ๑,๙๔๔,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑,๙๔๔,๐๐๐ บาท นับแต่วันผิดนัดชำระหนี้ คือ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันพ้นกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือทวงถามเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระหนี้ครบถ้วนแก่ผู้ฟ้องคดี รวมยอดหนี้ค่านวดถึงวันฟ้องเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๙๕๓,๗๒๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้เงินจำนวน ๑,๙๕๓,๗๒๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยยี่สิบห้าในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๙๔๔,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระให้ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น

๒. ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้จัดทำคำให้การยื่นต่อศาลภายในระยะเวลาที่กำหนด จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยอมรับข้อเท็จจริงตามข้อหาของผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๔๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะต้องรับผิดชอบชดใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามสัญญาให้ทุนการศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลากร สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ และตามสัญญา คำประกันสัญญาให้ทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากร สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญาให้ทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรสถาบันราชภัฏสวนดุสิต สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ให้ไว้แก่ผู้ฟ้องคดี เพื่อรับทุนการศึกษา เพื่อไปศึกษาในหลักสูตร การจัดการชุมชน ระดับปริญญาเอก คณะบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาเอกการจัดการภาครัฐ ฒ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีกำหนด ๓ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่ไม่ปรากฏว่าเมื่อครบกำหนดเวลาตามสัญญาให้ทุนดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรแต่อย่างใด แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงปฏิบัติงาน กับผู้ฟ้องคดีต่อเนื่องมาโดยตลอด จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ ๕๔๒๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ บอกเลิกสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นต้นไป ซึ่งจากข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปศึกษาจนครบระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญาให้ทุนการศึกษาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็มีได้รายงานผลการศึกษาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำเร็จ การศึกษาตามหลักสูตรแล้วหรือไม่ และไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอขยายระยะเวลา การศึกษาต่ออีกหรือไม่ ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ต้องรายงานผลการศึกษาให้แก่ ผู้ฟ้องคดีทราบตามข้อ ๔ ของสัญญาให้ทุนการศึกษา ย่อมต้องถือว่าภายหลังจากไปศึกษาต่อ จนครบระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญาให้ทุนการศึกษาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจสำเร็จ

/การศึกษา...

การศึกษาได้ภายในเวลาดังกล่าว อันเป็นการประพจน์ผิดสัญญาให้ทุนการศึกษา ข้อ ๗ ซึ่งกำหนดว่า ในระหว่างที่ผู้รับทุนศึกษาต่อ หากผู้รับทุนไม่อาจสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ ผู้ให้ทุนมีสิทธิระงับทุนและบอกเลิกสัญญาทุนทันที และผู้รับทุนจะต้องชดใช้เงินทุน เงินเดือน เงินเพิ่ม และเงินอื่นใดเป็นจำนวนสามเท่าของเงินที่ผู้รับทุนได้รับไปทั้งสิ้นจากผู้ให้ทุนในระหว่างที่ศึกษาต่อ พร้อมทั้งดอกเบี้ยตามกฎหมายนับแต่วันที่ได้รับเงิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องชดใช้เงินทุน เงินเดือน เงินเพิ่ม และเงินอื่นใด เป็นจำนวนสามเท่าของเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับไปจากผู้ฟ้องคดีในระหว่างที่ศึกษาต่อ พร้อมทั้งดอกเบี้ยตามกฎหมายนับแต่วันที่ได้รับเงิน เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเงินทุนการศึกษาตามสัญญาให้ทุนการศึกษาดังกล่าวจากผู้ฟ้องคดีเรียบร้อยแล้ว โดยวิธีการโอนเข้าบัญชีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมเป็นจำนวนเงิน ๖๘๔,๐๐๐ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีได้หักเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อผ่อนชำระเงินทุนการศึกษาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับไปแล้ว เป็นเงินเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท โดยเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๘ รวมเป็นเงินจำนวน ๓๖,๐๐๐ บาท จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ ๕๔๒๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ บอกเลิกสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจหักเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้หนี้เงินทุนการศึกษาได้อีกต่อไป ซึ่งผู้ฟ้องคดีตรวจสอบแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คงเหลือหนี้เงินทุนการศึกษาที่ต้องชดใช้คืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีกเป็นเงินจำนวน ๖๔๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คงเหลือหนี้เงินทุนการศึกษาที่ต้องชดใช้คืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีกเป็นเงินจำนวน ๖๔๘,๐๐๐ บาท พร้อมเบี้ยปรับอีกจำนวนสามเท่าของต้นเงิน ๖๔๘,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินที่ต้องชดใช้จำนวนทั้งสิ้น ๑,๙๔๔,๐๐๐ บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบชดใช้เงินทุนการศึกษาคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑,๙๔๔,๐๐๐ บาท ตามข้อ ๗ ของสัญญาให้ทุนการศึกษาดังกล่าว

แต่อย่างไรก็ดี เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๘ ของสัญญาให้ทุนการศึกษา ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีดังต่อไปนี้ ๘.๑ เมื่อผู้รับทุนสำเร็จการศึกษา ๘.๒ ผู้ให้ทุนบอกเลิกสัญญาและงดให้ทุนเพราะเหตุผู้รับทุนผิดสัญญาฉบับนี้ไม่ว่าข้อใดข้อหนึ่งและแจ้งให้ผู้รับทุนกลับมาปฏิบัติหน้าที่ ผู้รับทุนจะต้องรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานเป็นหนังสือต่อผู้ให้ทุนและผู้บังคับบัญชาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สำเร็จการศึกษาหรือนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้ให้ทุน และผู้รับทุนจะต้องกลับมาปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดสถาบันราชภัฏ

/สวนดุสิต...

สวนดุสิตต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาสองเท่าของระยะเวลาที่ไปศึกษาต่อ จึงเห็นว่า ไม่ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ในสัญญาให้ทุนการศึกษาหรือไม่ หากผู้ฟ้องคดีแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับมาปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานเป็นหนังสือต่อผู้ฟ้องคดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ สำเร็จการศึกษาหรือนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องกลับมา ปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดของผู้ฟ้องคดีต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาสองเท่าของระยะเวลาที่ไป ศึกษาต่อ ซึ่งในคดีนี้ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเคยมีการตรวจสอบว่าเมื่อครบระยะเวลาที่กำหนด ตามสัญญาให้ทุนการศึกษาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำเร็จการศึกษาแล้วหรือไม่ ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยผู้ฟ้องคดี ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีมีการติดตามตรวจสอบแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็จะทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามสัญญาให้ทุนการศึกษาแล้วหรือไม่ เพื่อผู้ฟ้องคดีจะได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายงานตัว กลับเข้าปฏิบัติงานต่อผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามข้อ ๘ ของสัญญาให้ทุนการศึกษา และ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ ย่อมแสดงให้เห็นว่าการที่ผู้ฟ้องคดีไม่เคยมีการตรวจสอบว่าเมื่อครบ ระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญาให้ทุนการศึกษาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำเร็จการศึกษาหรือไม่ เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีปล่อยปละละเลยในการติดตามตรวจสอบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็น ผู้รับทุนการศึกษาจากผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามสัญญาให้ทุนการศึกษาที่ได้ทำไว้กับผู้ฟ้องคดี หรือไม่ อย่างไร เพราะหากผู้ฟ้องคดีมีการติดตามตรวจสอบแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็จะทราบว่า เมื่อครบระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญาให้ทุนการศึกษาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำเร็จการศึกษา หรือไม่ ดังนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้ละเลยที่จะติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามสัญญา ให้ทุนการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าเมื่อครบระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญาให้ทุน การศึกษาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำเร็จการศึกษาหรือไม่ อีกทั้งไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้แจ้ง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับมาปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงปฏิบัติงานให้กับ ผู้ฟ้องคดีต่อเนื่องมาโดยตลอด จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ ๕๔๒๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ บอกลเลิกสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นต้นไป ดังนั้น จึงต้องถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รายงานตัว กลับเข้าปฏิบัติงานให้กับผู้ฟ้องคดีอย่างช้าที่สุดในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรายงานกลับเข้าปฏิบัติงานต่อผู้ฟ้องคดีภายใน ๓๐ วัน นับแต่ วันสิ้นสุดระยะเวลาตามสัญญาให้ทุนการศึกษา และไม่ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะสำเร็จการศึกษา

/หรือไม่สำเร็จ...

หรือไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑ ของสัญญาให้ทุนการศึกษา หรือไม่ก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องปฏิบัติงานกับผู้ฟ้องคดีเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า สองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการไปศึกษาต่อ และเมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปศึกษาต่อตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ เป็นระยะเวลา ๑,๐๙๖ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องอยู่ปฏิบัติงานกับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาให้ทุนการศึกษาดังกล่าว เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒,๑๙๒ วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการไปศึกษาต่อ และเมื่อถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับเข้าปฏิบัติงานกับผู้ฟ้องคดีอย่างช้าที่สุดในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับมาปฏิบัติงานกับผู้ฟ้องคดีอย่างช้าที่สุด จึงครบระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการไปศึกษาต่อในวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๖ แต่อย่างไรก็ดี เมื่อนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐ จนถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังมีสถานะเป็นบุคลากรของผู้ฟ้องคดี รวมเป็นระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติงานกับผู้ฟ้องคดีแล้วเป็นเวลาทั้งสิ้น ๒,๙๒๙ วัน จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติงานกับผู้ฟ้องคดีเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการไปศึกษาต่อตามสัญญาให้ทุนการศึกษาแล้ว จึงเห็นว่าในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พ้นจากการเป็นบุคลากรของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีภาระผูกพันตามสัญญาให้ทุนการศึกษาที่จะต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการขอใช้ตามเงื่อนไขสัญญาเป็นระยะเวลาสองเท่าของระยะเวลาที่ไปศึกษาต่อตามสัญญาให้ทุนการศึกษาตามข้อ ๘ ของสัญญาให้ทุนการศึกษา ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติงานกับผู้ฟ้องคดีเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการไปศึกษาต่อตามสัญญาให้ทุนการศึกษารับถ้วนแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ได้รับความเสียหายพร้อมเบี้ยปรับอีกสามเท่าของเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องชดเชยคืนทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๗ ของสัญญาให้ทุนการศึกษาดังกล่าว แต่อย่างไร

สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำสัญญาค้ำประกัน ฉบับลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ให้ไว้ต่อผู้ฟ้องคดี โดยมีสาระสำคัญในข้อ ๑ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ค้ำประกันได้ตกลงร่วมรับผิดชอบในฐานะลูกหนี้ร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถ้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติผิดสัญญาให้ทุนไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดด้วยประการใด ๆ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยินยอมรับผิดชอบชำระหนี้ตามข้อผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญาให้ทุนดังกล่าวนี้ ทั้งสิ้นทุกประการให้แก่ผู้ฟ้องคดีทันที โดยผู้ฟ้องคดีมีจำเป็นต้องเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ชำระหนี้...

ชำระหนี้ก่อน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องรับผิดชอบตามสัญญานี้ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้ครบเต็มจำนวน ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องร่วมกันหรือแทนกันรับผิดชอบชำระหนี้ตามจำนวนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วย แต่เนื่องจากคดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติงานกับผู้ฟ้องคดีเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการไปศึกษาต่อตามสัญญาให้ทุนการศึกษาครบถ้วนแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชอบชำระเงินทุนการศึกษาคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาค้ำประกันด้วยเช่นเดียวกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้จัดทำคำให้การยื่นต่อศาลภายในระยะเวลาที่กำหนดจึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยอมรับข้อเท็จจริงตามข้อหาของผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๔๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยอมรับข้อเท็จจริงตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ ในหนังสือบอกกล่าวทวงถามให้ชำระหนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ระบุชัดเจนว่า “ต่อมาท่านไม่อาจสำเร็จการศึกษาตามสัญญาดังกล่าวได้” จึงเท่ากับว่า ณ วันฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สำเร็จการศึกษาปริญาเอก ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ให้ทุนการศึกษา การที่ศาลปกครองชั้นต้นฟังข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบหรือปล่อยปละละเลยในการติดตามตรวจสอบ จึงเป็นการรับฟังข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อนต่อวิธีพิจารณาคดีทางปกครอง ส่วนกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะสำเร็จการศึกษาหรือไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑ ของสัญญาทุนให้การศึกษาหรือไม่ก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องปฏิบัติงานกับผู้ฟ้องคดีเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ไปศึกษาต่อ นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย ดังนี้ หากตีความว่า แม้ไม่สำเร็จการศึกษาตามที่ได้รับทุนเพื่อไปพัฒนาบุคลากรก็สามารถกลับมาชดใช้ทุนด้วยการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ไปศึกษาต่อเท่ากับเปิดโอกาสให้ผู้รับทุนไม่จำเป็นต้องมีความวิริยะอุตสาหะในการเรียนสำเร็จตามเงื่อนไขและระยะเวลาของสัญญา เพราะสามารถกลับมาทำงาน เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ศึกษาต่อได้ ทำให้รัฐหรือหน่วยงานราชการสูญเสียงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาบุคลากร ส่วนกรณีตามข้อ ๘ ของสัญญาทุนให้การศึกษาระบุชัดว่า ผู้รับทุนจะต้องกลับมาปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดต่อเนื่องเป็นระยะเวลาสองเท่าของระยะเวลาที่ไปศึกษาต่อนั้น ต้องเป็นกรณีเมื่อผู้รับทุนสำเร็จการศึกษาตามเจตนารมณ์ของสัญญาให้ทุนดังกล่าว เมื่อพิจารณา

/ตามเงื่อนไข...

ตามเงื่อนไขของระยะเวลาตามข้อ ๑ ข้อ ๕ ข้อ ๗ และข้อ ๘ แล้วจะเห็นได้ว่าการชดใช้ทุนด้วยการปฏิบัติงานนั้น จะนับระยะเวลาได้เมื่อสำเร็จการศึกษาเท่านั้น อีกทั้ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยอมให้หักเงินเดือนเพื่อชดใช้เงินทุนจนถึงวันที่ถูกเลิกจ้างเท่ากับยอมรับข้อเท็จจริงว่า ไม่ได้สำเร็จการศึกษาตามสัญญาจริง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบตามคำฟ้องแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ค้ำประกันจึงต้องรับผิดชอบด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้เงินตามคำขอท้ายฟ้องกับให้ชดใช้ค่าธรรมเนียมศาลทั้งสองชั้นศาล แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ยื่นคำแก้อุทธรณ์

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุดว่า สัญญาให้ทุนการศึกษาพิพาทนี้ มีกำหนดระยะเวลา ๓ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้เวลาศึกษา ๖ ปี เนื่องจากไม่จบภายใน ๓ ปี ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการกองทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีความก้าวหน้าในการศึกษาตามสัญญาพิพาทจึงมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนทุนการศึกษาที่ได้รับไปจำนวน ๖๘๔,๐๐๐ บาท โดยไม่ต้องเสียค่าปรับ ต่อมา คณะกรรมการฯ ได้มีหนังสือที่ กบ. ๓๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และปรากฏตามข้อมูลนักศึกษาตามที่ผู้ฟ้องคดีส่งต่อศาลว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และปรากฏตามรายงานผลการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พบว่า มีรายงานเกรดถึงแค่ภาคเรียน ที่ ๒/๒๕๔๘

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญาให้ทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรสถาบันราชภัฏสวนดุสิต สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ให้ไว้แก่ผู้ฟ้องคดี เพื่อรับทุนการศึกษา เพื่อไปศึกษาในหลักสูตรการจัดการชุมชน

/ระดับ...

ระดับปริญญาเอก คณะบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาเอกการจัดการภาครัฐ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีกำหนด ๓ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำสัญญาค้ำประกัน ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เพื่อกำประกันการปฏิบัติตามสัญญาให้ทุนการศึกษาฯ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้เวลาศึกษานอกเวลาราชการ และมาปฏิบัติราชการเป็นอาจารย์ประจำในฐานะพนักงานจ้างสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของผู้ฟ้องคดีตามปกติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเงินทุนการศึกษาตามสัญญาให้ทุนการศึกษาดังกล่าวจากผู้ฟ้องคดีเรียบร้อยแล้วโดยวิธีการโอนเข้าบัญชีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมเป็นจำนวนเงิน ๖๔๔,๐๐๐ บาท แต่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญาให้ทุนดังกล่าว และต่อมาภายหลังสิ้นสุดระยะเวลาการให้ทุนการศึกษา ผู้ฟ้องคดีได้หักเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อผ่อนชำระเงินทุนการศึกษาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับไปจากผู้ฟ้องคดีในระหว่างที่ศึกษาต่อ เป็นเงินเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท โดยเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๔๘ รวมเป็นเงินจำนวน ๓๖,๐๐๐ บาท จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ ๕๔๒๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๗ บอกเลิกสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เป็นต้นไป เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับผลการประเมินการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ให้ไม่ผ่านตามผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๙ ของสัญญาจ้างอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตสายวิชาการ จึงต้องถูกเลิกสัญญาจ้างเมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พ้นจากการเป็นบุคลากรของผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจหักเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้หนี้เงินทุนการศึกษาได้อีกต่อไป ซึ่งผู้ฟ้องคดีตรวจสอบแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คงเหลือหนี้เงินทุนการศึกษาที่ต้องชดใช้คืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีกเป็นเงินจำนวน ๖๔๘,๐๐๐ บาท ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบชดใช้หนี้เงินจำนวน ๖๔๘,๐๐๐ บาท พร้อมเบี้ยปรับอีกจำนวนสามเท่าของต้นเงิน ๖๔๘,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินที่ต้องชดใช้จำนวนทั้งสิ้น ๑,๙๔๔,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือบอกกล่าวทวงถามให้ชำระหนี้ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระเงินทุนการศึกษาจำนวน ๑,๙๔๔,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่ได้รับหนังสือฉบับนี้ ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปรษณีย์ไม่สามารถนำส่งได้ โดยแจ้งข้อขัดข้องว่า ผู้รับไม่มารับ

/ภายใน...

ภายในกำหนด ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่า สัญญาให้ทุนการศึกษาพิพาทนี้มีกำหนดระยะเวลา ๓ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่สามารถใช้เวลาศึกษา ๖ ปี หากไม่จบภายใน ๓ ปี และตามข้อมูลนักศึกษาตามที่ผู้ฟ้องคดีส่งต่อศาลระบุว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ทั้งนี้ รายงานผลการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พบว่ามีรายงานเกรดถึงภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘ และตามหนังสือกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการกองทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ กบ. ๓๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง การคืนทุนการศึกษา ถึง ผู้ฟ้องคดีสรุปว่า จากการประชุมคณะกรรมการกองทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ครั้งที่ ๔ (๔๗) /๒๕๕๒ เมื่อวันอังคารที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ ได้พิจารณาและมีมติให้คืนทุนการศึกษาตามระเบียบว่าด้วยกองทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากร พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๘ พร้อมเบี้ยปรับเป็นจำนวนสองเท่า แต่เนื่องจากเป็นการศึกษาภาคนอกเวลา จึงให้ลดหย่อนเบี้ยปรับจำนวนสองเท่า ในการนี้ ท่านจะต้องชดเชยคืนเงินทุนการศึกษาให้กับมหาวิทยาลัยเป็นเงินจำนวน ๖๘๔,๐๐๐ บาท

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประพฤติผิดสัญญาให้ทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรสถาบันราชภัฏสวนดุสิต สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ หรือไม่ และหากประพฤติผิดสัญญาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่ตามข้อ ๑ วรรคหนึ่ง ของสัญญาให้ทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรสถาบันราชภัฏสวนดุสิต สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ กำหนดว่า ผู้ให้ทุนตกลงให้ทุนแก่ผู้รับทุน... มีกำหนด ๓ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ และวรรคสอง กำหนดว่า ผู้รับทุนจะเปลี่ยนแปลงข้อตกลงที่กำหนดในวรรคหนึ่งมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ให้ทุนและในกรณีที่ผู้ให้ทุนอนุญาตให้ผู้รับทุนขยายระยะเวลา... ผู้รับทุนตกลงที่จะทำสัญญาหรือทำข้อตกลงแนบท้ายสัญญากับผู้ให้ทุนขึ้นใหม่และให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้ ทั้งนี้ หากไม่มีการทำสัญญาขึ้นใหม่และ

/มีการ...

มีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่ากรณีใดก็ตามให้ถือว่าสัญญาฉบับนี้มีผลครอบคลุมถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวด้วย ดังนี้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ระยะเวลาการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามข้อ ๑ วรรคหนึ่ง ของสัญญาพิพาทนี้ กำหนดไว้ ๓ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ระยะเวลาการศึกษาตามสัญญาพิพาท ๖ ปีเศษ และผู้ฟ้องคดีอ้างส่งข้อมูลการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาล โดยข้อมูลการศึกษาดังกล่าวระบุว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พ้นสภาพนักศึกษาเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ อีกทั้งเมื่อคดีนี้ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ยื่นคำให้การในชั้นศาลปกครองต้น และมีได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ในชั้นศาลปกครองสูงสุด ซึ่งตามมาตรา ๕๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ถือว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยอมรับข้อเท็จจริงตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างนั้น ประกอบข้อ ๑ วรรคสอง ของสัญญาให้ทุนดังกล่าว กำหนดว่า หากไม่มีการทำสัญญาขึ้นใหม่และมีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่ากรณีใดก็ตามให้ถือว่าสัญญาฉบับนี้มีผลครอบคลุมถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวด้วย จึงเห็นว่าสัญญาให้ทุนพิพาทนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีตกลงเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลาการศึกษาจากเดิมระยะเวลาตามสัญญาให้ทุนพิพาทสิ้นสุดลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ เปลี่ยนเป็นระยะเวลาตามสัญญาให้ทุนพิพาทสิ้นสุดลงเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พ้นสภาพนักศึกษา คือ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญาให้ทุนดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นฝ่ายผิดสัญญาให้ทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรสถาบันราชภัฏสวนดุสิต สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด

ในประเด็นนี้ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า ไม่ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะสำเร็จการศึกษา หรือไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑ ของสัญญาให้ทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรสถาบันราชภัฏสวนดุสิต สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ หรือไม่ก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องปฏิบัติงานกับผู้ฟ้องคดีเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการไปศึกษาต่อ ตามนัยข้อ ๘ ของสัญญาให้ทุนฯ ซึ่งกรณีพิพาทนี้แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะไม่สำเร็จการศึกษาตามสัญญาก็ตาม แต่ก็ได้ปฏิบัติงานกับผู้ฟ้องคดีจนครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๘ ของสัญญาให้ทุนดังกล่าวแล้ว จึงไม่จำต้อง

/รับผิดชอบใช้...

รับผิดชอบให้แก่วุฒิสภาผู้พิทักษ์รัฐธรรมนูญ ส่วนผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า กรณีผู้รับทุนจะต้องกลับมาปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดของผู้ฟ้องคดีต่อเนื่องเป็นระยะเวลาสองเท่าของระยะเวลาที่ศึกษาต่อตามข้อ ๘ ของสัญญาให้ทุนดังกล่าว นั้น ต้องเป็นกรณีที่ผู้รับทุนสำเร็จการศึกษาแล้วเท่านั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่สำเร็จการศึกษาตามสัญญาให้ทุนดังกล่าว จึงยังไม่ถือว่าเป็นการทำงานชดเชยทุนตามข้อ ๘ ของสัญญาให้ทุนดังกล่าว คดีจึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาก่อนว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติงานในสังกัดของผู้ฟ้องคดีมาตลอดนับแต่ผลิตสัญญารับทุนการศึกษา พินิจพิเคราะห์สภาพจากการเป็นอาจารย์ประจำของผู้ฟ้องคดีถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดของผู้ฟ้องคดีต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาสองเท่าของระยะเวลาที่ไปศึกษาต่อตามข้อ ๘ วรรคสอง ของสัญญาพินิจพิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของสัญญาให้ทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรสถาบันราชภัฏสวนดุสิต สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ กำหนดว่า ในกรณีดังต่อไปนี้ ๘.๑ เมื่อผู้รับทุนสำเร็จการศึกษา ๘.๒ ผู้ให้ทุนบอกเลิกสัญญาและงดให้ทุนเพราะเหตุผู้รับทุนผิดสัญญาฉบับนี้ไม่ว่าข้อใดข้อหนึ่ง และแจ้งให้ผู้รับทุนกลับมาปฏิบัติหน้าที่ วรรคสอง กำหนดว่า ผู้รับทุนจะต้องรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานเป็นหนังสือต่อผู้ให้ทุนและผู้บังคับบัญชาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สำเร็จการศึกษาหรือนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้ให้ทุน และผู้รับทุนจะต้องกลับมาปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดสถาบันราชภัฏสวนดุสิตต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาสองเท่าของระยะเวลาที่ไปศึกษาต่อ ดังนี้ ตามข้อ ๘ ของสัญญาให้ทุนดังกล่าวระบุกรณีที่ผู้รับทุนต้องมากลับมาปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดของผู้ฟ้องคดีไว้สองกรณี คือ กรณีที่หนึ่งผู้รับทุนสำเร็จการศึกษา กรณีที่สองผู้รับทุนไม่สำเร็จการศึกษาและผู้ให้ทุนยกเลิกสัญญาและงดให้ทุนและแจ้งให้ผู้รับทุนกลับมาปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งทั้งสองกรณีผู้รับทุนจะต้องดำเนินการรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานเป็นหนังสือต่อผู้ให้ทุนและผู้บังคับบัญชาภายในระยะเวลาตามที่สัญญากำหนดไว้ เมื่อข้อเท็จจริงฟังยติว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้ารับการศึกษาในระดับปริญญาเอกในมหาวิทยาลัยของผู้ฟ้องคดีโดยใช้เวลาทั้งสิ้น ๖ ปีเศษ (นับแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓) แต่ไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาดังกล่าว โดยในระหว่างที่ใช้เวลาศึกษาตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำของผู้ฟ้องคดี และเมื่อพ้นระยะเวลาศึกษาตามสัญญาเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ยังคงปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำของผู้ฟ้องคดีจนกระทั่งผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งเลิกสัญญาจ้างโดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยผู้ฟ้องคดีมิได้แจ้งยกเลิกสัญญาและงดให้ทุนและแจ้งให้ผู้รับทุน

/กลับมา...

กลับมาปฏิบัติหน้าที่ และตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดสัญญาตามข้อ ๗ ของสัญญาให้ทุนดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ยื่นคำให้การต่อสู้แต่อย่างใด ดังนี้ จึงเห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดสัญญาพิพาท แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการตามปฏิบัติตามข้อ ๘ วรรคสอง ของสัญญาดังกล่าว โดยการยกเลิกสัญญาและงดให้ทุนและแจ้งให้ผู้รับทุนกลับมาปฏิบัติหน้าที่ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่กับผู้ฟ้องคดีอยู่เมื่อไม่สำเร็จการศึกษา จึงไม่ถือเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้ทุนให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด เนื่องจากในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติงานในสังกัดของผู้ฟ้องคดีไม่ว่าในขณะที่รับทุนการศึกษาหรือนับแต่ผิดสัญญารับทุนการศึกษา จนกระทั่งพ้นจากสภาพจากการเป็นอาจารย์ประจำของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงมีสิทธิได้รับเงินเดือน การเลื่อนขั้นและเลื่อนเงินเดือนตามระบบการบริหารงานบุคคลทั่วไป การปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามกรณีพิพาทนี้เป็นเพียงการปฏิบัติราชการตามปกติทั่วไปเท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติงานในสังกัดของผู้ฟ้องคดีมาตลอดนับแต่ผิดสัญญารับทุนการศึกษาพิพาทจนพ้นสภาพจากการเป็นอาจารย์ประจำของผู้ฟ้องคดี จึงไม่ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดของผู้ฟ้องคดีต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาสองเท่าของระยะเวลาที่ไปศึกษาต่อตามข้อ ๘ วรรคสอง ของสัญญาพิพาทแต่อย่างใด

ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีเพียงใดนั้น พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่ข้อ ๗ ของสัญญาให้ทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรสถาบันราชภัฏสวนดุสิต สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ กำหนดว่า ในระหว่างที่ผู้รับทุนศึกษาต่อ หากผู้รับทุนพ้นจากการเป็นบุคลากรของผู้ให้ทุนไม่ว่ากรณีใดๆ หรือประพฤติดกฏหมาย กฏระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ ประกาศ คำสั่ง สัญญาจ้าง หรือผิดสัญญาฉบับนี้ไม่ว่าข้อใดข้อหนึ่ง หรือไม่อาจสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ หรือต้องยุติลงด้วยประการใดๆ หรือผู้รับทุนบอกเลิกสัญญาทุนเป็นลายลักษณ์อักษรและผู้ให้ทุนอนุญาตให้บอกเลิกได้ หรือผู้ให้ทุนพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้รับทุนไม่มีความเหมาะสมที่จะได้รับทุนต่อไป ผู้ให้ทุนมีสิทธิระงับทุนและบอกเลิกสัญญาทันทีและผู้รับทุนจะต้องชดใช้เงินทุน เงินเดือน เงินเพิ่ม และเงินอื่นใดเป็นจำนวนสามเท่าของเงินที่ผู้รับทุนได้รับไปทั้งสิ้นจากผู้ให้ทุน ในระหว่างที่ศึกษาต่อพร้อมทั้งดอกเบี้ยตามกฎหมายนับแต่วันที่ได้รับเงิน และข้อ ๑๘ วรรคหนึ่งของระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วยกองทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากร พ.ศ.๒๕๔๘ กำหนดว่า ในกรณีผู้รับทุนพ้นจากการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยไม่ว่ากรณีใดๆ

/หรือประพฤติ...

หรือประพจน์ผิดกฎหมาย กฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ ประกาศ คำสั่ง สัญญาจ้าง หรือผิดสัญญาที่จัดทำขึ้นตามสัญญาไม่ว่าข้อใดข้อหนึ่ง หรือไม่อาจสำเร็จการศึกษาภายใน ระยะเวลาที่กำหนดได้ หรือต้องยุติลงด้วยประการใด ๆ หรือผู้รับทุนบอกเลิกสัญญา เป็นลายลักษณ์อักษร และมหาวิทยาลัยอนุญาตให้บอกเลิกได้ หรือ คณะกรรมการพิจารณา เห็นว่าผู้รับทุนไม่มีความเหมาะสมที่จะได้รับทุนต่อไป มหาวิทยาลัยมีสิทธิระงับทุนและบอกเลิก สัญญาได้ทันที และผู้รับทุนจะต้องชดใช้เงินทุนการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจ่ายให้ทั้งหมด พร้อมเบี้ยปรับเป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนเงินที่จะต้องชดใช้ เว้นแต่คณะกรรมการ จะพิจารณาเห็นเป็นอย่างอื่น/ ดังนี้ เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นฝ่ายผิด สัญญาพิพาท เนื่องจากไม่อาจสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องชดใช้เงินทุน เงินเดือน เงินเพิ่ม และเงินอื่นใดเป็นจำนวนสามเท่าของเงินที่ผู้รับทุน ได้รับไปทั้งสิ้นจากผู้ให้ทุนในระหว่างที่ศึกษาต่อพร้อมทั้งดอกเบี้ยตามกฎหมายนับแต่วันที่ ได้รับเงินเป็นเงินทุนการศึกษาจำนวน ๖๘๔,๐๐๐ บาท และเบี้ยปรับสามเท่าของเงินจำนวน ดังกล่าว และหลังจากผู้ฟ้องคดีหักเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ทุนจำนวน ๙ เดือน เป็นเงินจำนวน ๓๖,๐๐๐ บาท คงเหลือเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชำระจำนวน ๑,๙๔๔,๐๐๐ บาท ตามนัยข้อ ๗ ของสัญญาให้ทุนการศึกษาดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตาม ปรากฏตามหนังสือกรรมการ และเลขานุการคณะกรรมการกองทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ กบ. ๓๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง การคืนทุนการศึกษา ถึง ผู้ฟ้องคดี สรุปว่า จากการประชุมคณะกรรมการกองทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต ครั้งที่ ๔ (๔๗) /๒๕๕๒ เมื่อวันอังคารที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ ได้พิจารณา และมีมติให้คืนทุนการศึกษาตามระเบียบว่าด้วยกองทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากร พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๘ พร้อมเบี้ยปรับเป็นจำนวนสองเท่า แต่เนื่องจากเป็นการศึกษาภาคนอกเวลา จึงให้ ลดหย่อนเบี้ยปรับจำนวนสองเท่า ในการนี้ท่านจะต้องชดใช้คืนเงินทุนการศึกษาให้กับ มหาวิทยาลัยเป็นเงินจำนวน ๖๘๔,๐๐๐ บาท แม้ในข้อ ๗ ของสัญญาพิพาทกำหนดให้ คิดเบี้ยปรับสามเท่า แต่ในมติที่ประชุมดังกล่าวกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนเงินเพียง ๖๘๔,๐๐๐ บาท โดยไม่มีเงื่อนไขว่า หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระหนี้จำนวนดังกล่าว เป็นจำนวนกี่งวดให้คิดเบี้ยปรับเป็น ๓ เท่า ตามสัญญาเดิมแต่อย่างใด ซึ่งเป็นอำนาจ คณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณาเกี่ยวกับเบี้ยปรับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นอย่างอื่นได้ ตามนัยข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ของระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วยกองทุนการศึกษา

/เพื่อพัฒนา...

เพื่อพัฒนาบุคลากร พ.ศ.๒๕๔๘ การที่คณะกรรมการฯ มีมติขออนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และได้ส่งหนังสือแจ้งมติดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามเหตุผลที่ปรากฏในรายงานประชุมดังกล่าว ย่อมมีผลผูกพันผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงทำให้สิทธิเรียกร้องหนี้ทุนการศึกษาดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๖๔๔,๐๐๐ บาท (เมื่อหักจากเงินที่ผู้ฟ้องคดีเรียกเก็บจากเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำนวน ๓๖,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขาดชำระ จำนวน ๖๔๘,๐๐๐ บาท ต่อมาภายหลังผู้ฟ้องคดีไม่อาจหักเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเลิกสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดี ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินทุนการศึกษาจำนวน ๑,๙๔๔,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่ได้รับหนังสือฉบับนี้ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แต่เมื่อล่วงพ้นระยะเวลา ๖๐ วัน แล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกเฉย เมื่อได้วินิจฉัยเหตุแห่งการงดเบี้ยปรับโดยชอบดังกล่าว ข้างต้นแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนี้ที่ต้องชำระทุนการศึกษาแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวนเพียง ๖๔๘,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจใช้สิทธิตามสัญญาให้ทุนดังกล่าวเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินทุนพร้อมเบี้ยปรับจำนวน ๑,๙๔๔,๐๐๐ บาท แต่ถือได้ว่าหนังสือแจ้งให้ชำระเงิน ทุนการศึกษาดังกล่าวเป็นการแจ้งให้ชำระเงินจำนวน ๖๔๘,๐๐๐ บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๔๘,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไปจนวันฟ้องคดี คือ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒๗ วัน เป็นดอกเบี้ยจำนวน ๓,๕๘๕ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๖๕๑,๕๘๕ บาท และดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๔๘,๐๐๐ บาท นับถัดจาก วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เห็นว่า ตามข้อ ๑ วรรคหนึ่ง ของสัญญาฉบับที่ ๒๕๔๗ กำหนดว่า ผู้ค้าประกันตกลงผูกพันตนเข้าค้าประกันผู้รับทุนโดยตกลงร่วมรับผิดชอบในฐานะลูกหนี้ร่วมกับผู้รับทุน กล่าวคือ ถ้าผู้รับทุนปฏิบัติผิดสัญญาให้ทุนไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใด ไม่ว่าประการใดๆ ผู้ค้าประกันยินยอมชำระหนี้ตามข้อผูกพันตามที่ระบุไว้ในสัญญาให้ทุน ดังกล่าวนั้นทั้งสิ้นทุกประการให้แก่ผู้ให้ทุนทันทีโดยผู้ให้ทุนมีจำต้องเรียกร้องให้ผู้รับทุน ชำระหนี้ก่อน และผู้ค้าประกันจะรับผิดชอบตามสัญญานี้ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้

/พร้อมดอกเบี้ย...

พร้อมดอกเบี้ยและค่าเสียหาย (ถ้าหากมี) ครบเต็มจำนวน เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดสัญญาให้ทุนการศึกษาพิพาท และต้องชดใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครบเต็มจำนวน ทั้งนี้ ตามข้อ ๑ วรรคหนึ่ง ของสัญญาค้ำประกันดังกล่าวเช่นกัน

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้เงินจำนวน ๖๕๑,๕๘๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๔๘,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา คืบค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีในชั้นศาลปกครองชั้นต้นและในชั้นอุทธรณ์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์

Signature

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์

ตุลาการหัวหน้าคณะ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นางสุกัญญา นาชัยเวียง

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจิรศักดิ์ จีรวดี

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายประพจน์ คล้ายสุบรรณ

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด

กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุ

ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

